

2004. december 5.

*Gyertek hozzám közelebb,
szavak.
Virágokat nevelek belőletek,
krizantémot a mamának,
rózsát magamnak
és Istennek is egy csokrot,
hogy ne sírjon.*

*Már nem ismer meg,
és én sem Őt.
Jó lett volna élni,
de én is csak ettem, ittam, aludtam,
és ezt nevezték jobb híján életemnek.*

*Talán magyarrá kellett volna válnom,
nem emberré.
Hogy a hazugságok
meg tudjanak szeretni,
de a szavak,
amik a katonáim voltak,
megfutamodnak így is,
és itthagynak ilyen verseket írni.
Én még meg akartam nyerni a világot,
csak hogy azt mondja valaki,
jó veled.
De magányos lettem, mint a többi,
a határon túli több millió magyar.*

Ha ez nem

*ha ez nem nyitja
nyitja egy másik
fázik a lélek
a szív beázik*

*vagy ha nem
talán még lehetne
van útlevelünk
az egekbe*

*ki vagy te mondd
hogy ilyen sokáig
állsz a sötétben
jöhetne másik*

*van útlevelünk
a pokolba
mintha nekünk
bármilyen jó volna*

*bár másik jönne
aki még hinne
úgy tekintene
az emberekre*

*ha ez nem nyitja
nyitja másik
végigvisznek
a dögrövésig*

*úgy tekintene
a magyarokra
mintha mindegyik
isten volna*

*gyere mulassunk
öljünk embert
maradjunk talpon pirkadásig*

Bukás (Szent Antal megkísértése)